

Juridiska fakultetsstyrelsen
Universitetslektor Christoffer Wong

Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se
kopia: ju.L4@regeringskansliet.se

Remiss: Ett effektivare informationsutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna inom EU

Ju2024/01139

Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet, som har anmodats att yttra sig över rubricerat betänkande, får härmed avge följande yttrande. Yttrandet har utarbetats av universitetslektor Christoffer Wong.

Utgångspunkter

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/977 av den 10 maj 2023 om informationsutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter är bindande. Sverige ska senast den 12 december 2024 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Fakultetsstyrelsens yttrande avser endast själva genomförandet av direktivet i svensk rätt.

Normgivningsteknik

Betänkandet föreslår att direktivets genomförs genom införandet av nya bestämmelser om informationsutbyte inom EU i *förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete* samtidigt som den nu gällande *förordningen (2008:1396) om förenklat uppgiftsutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter i Europeiska unionen* upphävs.

Fakultetsstyrelsen kan i och för sig godta betänkandets resonemang att genomförandet får ske i förordningsform, d.v.s. inte nödvändigtvis i form av lag. Ett alternativ som mer tydligt visar regleringens koppling till EU-direktivet är, emellertid, att göra en hänvisning till EU-direktivet även i *lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete* med bemyndigande för regeringen eller annan myndighet att meddela närmare föreskrifter i ämnet.

Kontaktpunkt och behöriga brottsbekämpande myndigheter

Direktivet bygger på samarbete i första hand mellan ”enda kontaktpunkter” i medlemsstaterna. Därutöver finns andra ”behöriga brottsbekämpande myndigheter” som kan ha behov av informationsutbyte. Medlemsstaterna är skyldiga att ange vilka myndigheter som omfattas. Enligt direktivet får en medlemsstat även ange en ”utnämnd brottsbekämpande myndighet”, som skulle ha den särskilda behörigheten att översända framställningar om information till de enda

kontaktpunkterna i andra medlemsstater. Medlemsstaterna är emellertid inte skyldiga att utnämna en sådan myndighet.

Frågan om vilka svenska myndigheter bör omfattas har redan utretts i samband med införandet av rådets rambeslut 2006/960/RIF samt när Skatteverket pekades ut som en sådan myndighet. Direktivets syfte och myndigheternas informationsbehov har inte förändrats. Fakultetsstyrelsen tillstyrker därför betänkandets förslag att samma myndigheter som idag omfattas av förordningen (2008:1396) om förenklat uppgiftsutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter i Europeiska unionen anges som ”behöriga brottsbekämpande myndigheter” enligt direktivet, d.v.s. Polismyndigheten, Ekobrottsmyndigheten (i den polisverksamhet som bedrivs vid myndigheten), Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket (i dess brottsbekämpande verksamhet). Fakultetsstyrelsen är också ense med betänkandets ställningstagande att Säkerhetspolisen inte bör anges som en behörig brottsbekämpande myndighet.

Sverige får, som nämnts ovan, ange en ”utnämnd brottsbekämpande myndighet” som är behörig, utöver den svenska kontaktpunkten, att översända framställningar om information till de enda kontaktpunkterna i andra medlemsstater. Särskilt med beaktandet av att den nationella kontaktpunkten ändå ha en samordnande funktion och informeras om sådan begäran, tillstyrker Fakultetsstyrelsen betänkandets förslag att avstå från att ange en särskild ”utnämnd brottsbekämpande myndighet”.

Fakultetsstyrelsen tillstyrker, utan erinran, betänkandets förslag att Polismyndigheten ska vara svensk nationell kontaktpunkt enligt direktivet.

Fakultetsstyrelsen tillstyrker även betänkandets definition av ”utländsk brottsbekämpande myndighet” enligt den föreslagna lydelsen av 10 kap. 2 § *förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete*.

Tillhandahållande av information till en annan medlemsstat

Fakultetsstyrelsen anser att direktivets krav avseende skyldighet att lämna ut information efter framställan av en nationell kontaktpunkt, en utnämnd brottsbekämpande myndighet eller övriga behöriga brottsbekämpande myndighet uppfylls genom bestämmelserna enligt den föreslagna lydelsen av 10 kap. 5–7 §§ *förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete*.

En medlemsstat får, enligt artikel 7 av direktivet, på eget initiativ överlämna, till andra medlemsstater, information som är tillgänglig för den utlämnande medlemsstatens myndigheter, ”om det föreligger objektiva skäl att anta att sådan information skulle kunna vara relevant för de andra medlemsstaterna i syfte att förebygga, upptäcka eller utreda brott”. Enligt samma artikel ska en medlemsstat överlämna sådan information beträffande ”allvarliga brott”. Med ”allvarligt brott” menas, enligt definitionen i artikel 2 pkt. 3 av direktivet (a) ett brott som avses i artikel 2.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF (d.v.s. de s.k. ”listbrotten” vid överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder) och ett brott som avses i artikel 3.1 eller 3.2 i förordningen (EU) 2016/794 (nämligen brott som ”berör två eller flera medlemsstater, terrorism och former av brottslighet som påverkar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik” och upptas i bilaga 1 till förordningen samt ”brott som hör samman med sådan brottslighet”).

Betänkandet har gjort bedömningen att en möjlighet, dock inte skyldighet, bör införas i *förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete* för

Sverige att på eget initiativ lämna ut information beträffande brott som inte är allvarliga. Fakultetsstyrelsen har ingen erinran mot betänkandets ställningstagande.

Beträffande skyldigheten att överlämna information om allvarliga brott, som genomförs enligt den föreslagna lydelsen av 10 kap. 8 § 2 st. *förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete*, saknar Fakultetsstyrelsen dock en tydlig koppling till direktivets definition av "allvarligt brott".

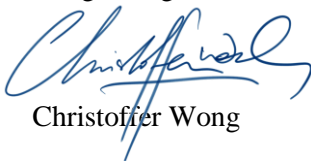
Oavsett om utlämnandet av information avser ett brott eller ett allvarligt brott ska den svenska nationella kontaktpunkten eller en svensk behörig brottsbekämpande avgöra "om det finns skäl att anta att informationen kan vara av betydelse för att [den andra] medlemsstaten ska kunna förebygga, upptäcka eller utreda ett brott". Det torde vara svårt att i en förordning närmare ange vilka faktorer bör beaktas vid bedömningen. Det vore önskvärt om ledning kan ges i förarbetena, t.ex. i en proposition att ändra *lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete* i anslutning till bestämmelsen med bemyndigande av regeringen att meddela närmare föreskrifter.

Bestämmelserna berör inte hur informationen ska kunna användas i bevishänseende, vilket inte heller är syftet bakom den aktuella regleringen.

Avslag av begäran att lämna ut information

Enligt den föreslagna lydelsen av 10 kap. 8 § 2 st. *förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete* ska information inte lämnas ut när de förhållanden som anges i paragrafen är för handen. Fakultetsstyrelsen finner att betänkandets förslag ryms inom de undantag som medges enligt artikel 6 i direktivet och är i övrigt förenligt med de principer, som enligt direktivet ska styra informationsutbyte (d.v.s. principerna om tillgänglighet, likvärdig tillgång, konfidentialitet, äganderätt till uppgifter och uppgifternas tillförlitlighet).

Enligt delegation

Christoffer Wong